

Yusuf Kaplan, 9 Kasım 2014 tarihinde Yeni Şafak Gazetesindeki köşesinde “Kur”ân İslâm’ı” Tehlikesi” başlıklı bir yazı yayımladı ve hemen bir sonraki gün yazının devamını getirdi: “Geliyorum diyen felâket: ‘Kur’ân İslâm’ı’ söylemi”

Bu yazıya cevap verme ihtiyacı duymamın nedeni, Yusuf Kaplan’ı bu yazıyı okuyana kadar entelektüel bir kişilik olarak biliyor ve takip ediyor olmamdı ve yazıdaki özellikle şu satırlar beni gerçekten hayrete düşürdü:

“Önce şunu söyleyeyim açık açık: “Kur”ân İslâmı”ndan söz eden biri, eğer kötü niyetli ya da görevli değilse, ne söylediğini bilmeyen, beyinsizin ve densizin tekidir.”

Kestirmeden söylemem gerekirse, kendisinden bu kadar sert sözler ile karşı çıktığı ve mahkûm ettiği “Kuran İslam’ı” söylemine karşı yapmış olduğu analizleri öncelikle bizlerle paylaşmasını isterdim; fakat kendisi yazısına Hristiyanlığın tarihçesi ile Kuran İslamı söylemi karşılaştırması ile başlamayı yeğlemiş ve “Yalnızca Kur’an” diyenlerin dertlerini, ne söyledikleri, neyi doğru neyi yanlış söylediklerini hiç analiz etmeden yazısına çok ağır hakaretler ile başlamış.

Bu noktada herhangi bir sloganın (Kuran İslamcısı; hadis inkarcısı vb.) tahakkümünde kendimi hissetmeden, yaklaşık 1,5 yıllık bir sürede “bir çok sayfasını atlayarak dahi bitirmediğini fark edip Kitabı’nı başından başlayarak okumaya” karar vermiş birisi olarak Kuran İslam’ı söyleminin derdinin ne olduğu/veya olabileceği konusunda bir yazı yazmaya karar verdim.

Madem Yusuf Kaplan yazısına Hristiyan Tarihçesi ile başlamış ben de konuya aynı minvalden bir giriş yapayım:

“Meryem oğlu İsa Mesih, ALLAH’ın elçisi ve Meryem’e gönderdiği kelimesi ve O’ndan gelen bir candır.”

Yukarıda Nisa Suresi 171. Ayetten bir kısım alıntılardım. Fakat alıntımı “eksik” yaptım. Ayrıca ayetin tamamını alıntılamadım; ön ve art ifadeleri eksik bıraktım.

Üzerinde araştırma yapmadım fakat çok kuvvetle muhtemel İncil’de yukarıdaki Kelam’a benzer bir kelam var idi ki bu Kelam “kalbinde eğrilik bulunan” bazılarınca yanlış yorumlandı ve ayetin işaret ettiği ile gerçekleşen yorum arasındaki açığı zamanla öylesine ayrı yerlere düştü ki, sonuçta İsa aleyhisselamın tebliğ ettiği din ile hiç alakası olmayan bir “Hıristiyanlık” çıktı karşımıza.

Demek ki birileri ayette geçen “Allahın elçisi-Meryem’e gönderdiği kelimesi ve O’ndan gelen bir can” yanlış yorumladılar ve iş 3’lemeye kadar uzandı...

Oysa bakın ayeti tam paylaşır isek; ayette ne buyruluyor:

Ey ehl-i kitap! Dininizde sınırı aşmayın. ALLAH hakkında yalnız gerçeği söyleyin. Meryem oğlu İsa Mesih, sadece ALLAH’ın elçisi ve Meryem’e gönderdiği kelimesi ve O’ndan gelen bir candır. ALLAH’a ve elçilerine inanın. “Üçtür,” demeyin. Kendi yararınız için buna son verin. Muhakkak ki Allah tek bir ilâhtır. O, çocuk sahibi olmaktan yüce (münezzeh)dir. Göklerdeki ve yerdekilerin hepsi O’nundur. Vekil olarak Allah yeter.

Kur’an boyunca vurgulanan şudur ki insanlar dinlerinde sınırlarını aşmıştır. Yani kendilerine ulaşan ilahi mesajın bütününe göz ardı ederek belirli konuların üzerine körlemesine gitmişler ve “hakikat” ile aralarını açmışlardır. Bu yüzden Kuran’da sürekli “şirk” kavramından bahsedilir, insanların şirk koştak için adeta yarış halinde oldukları defaatle vurgulanır; affedilmeyecek biricik günahın şirk olduğu bildirilir zaten şeytan da bizleri yoldan çıkarmak için “şirk” silahını en güçlü silahı olarak kullanmaktadır.

Nisa 171’e döner isek bakın Allah ayette İsa aleyhisselam’ı “Allahın elçisi-Meryem’e gönderdiği kelimesi ve O’ndan gelen bir can” olarak niteliyor ve 3’leme konusunda insnları tabiri caizse çok sert olarak uyarıyor.

Demek ki birileri zamanında “Allahın elçisi-Meryem’e gönderdiği kelimesi ve O’ndan gelen bir can” ifadesinden 3’lemeye giden bir yol tutturdu; bunun aksi olan delilleri görmezden geldi.. Hakikat bir kere ıskalandı mı; “hakikat” ile “olan” arasına 1 cm aralık girdi mi mümkünü yok; zaman içerisinde aradaki mesafe kilometreleri bulacaktır...

Sözü İslam’a getirecek olur isek; mesela bugün “haramlar ve helaller” söz konusu olduğunda Kuran’da sayılanların dışında bir çok “haram ve helal”in var olduğu rahatlıkla görülebilir. Kur’an peygamberimizin ağzından aktarım ile “De ki: “Bana vahyolunanda, leş, akıtılmış kan, domuz eti ki pistir ve günah işlenerek Allah’tan başkası adına kesilen hayvandan başkasını yemenin haram olduğuna dair bir emir bulamıyorum” (En’am 145) şeklinde bir ayet içermesi ve başka ayetler ile birlikte kesinleşen başka haramsal gıdanın olmadığını vurgulamasına rağmen sayfalar boyunca uzanan yenilemesi haram yiyecekler listelerinin tek kaynağı var: “Peygamber dedi ki” diye başlayan bir rivayetler silsilesi... Bunun gibi pek çok “olmayan” haramların tek kaynağı var: “Peygamber dedi ki” ile başlayan rivayetler silsilesi...

Peki bu durum nereden kaynaklanıyor? Dayanağını “Allah ve resulüne itaat” ile başlayan ayetlerin yorumlanmasından alan bu durum Kur’an üzerine yoğunlaşan insanların kafasında şu soruyu gündeme getiriyor: Peki hakikat nedir? Acaba “Allah ve resulüne itaat” kavramının yanlış yorumlanmasından kaynaklanan bir yarık hakikat ile aramıza derin bir uçurum sokmuş olabilir mi? Geçmiş ümmetlerin başına gelen felaket bizim için en azından “tehlike” olarak geçerli değil mi? Geçerli değil çünkü bu yarılmayı “hadisler” önledi diyor isek neden Kurana yoğunlaşan insanlar ile hadislere yoğunlaşan insanlar farklı yerlere düşüyor? Kur’an neden bu kadar çok şirkten bahsediyor? Sadece Mekke’li müşrikler için mi?

Bir şeyi vurgulamak lazım: Kendi heva ve hevesine uyacak insan ne Kur’an tanır ne hadis... Yukarıdaki sorulara samimice cevap arayan “hakikat”in peşindeki insanları da “beyinsiz” olarak yaftalamak ile söze başlamayı Yusuf Kaplan kendisine yakıştırmış mıdır, bu insanları modernizmin tahakkümlerine boyun eğmek için Kurani(!) çareler arayan Luther’ler olarak sunmak Yusuf Kaplan’a ne kazandıracaktır? İncil konusunda hakikat yarılmasının ne zaman başlamış olduğunun analizini yapmadan (veya okuyucusuna sunmadan) aradaki açığın bin kilometreyi bulduktan sonra girilen Luthervari yaklaşımlar ile “Araf suresi 172-173 ayetleri mucibince kendi hakikat yolculuklarına çıkmaya cesaret etmiş insanları gelenek (atalar) sopası ile en azından anlamaya çalışmak yerine dövmeye kalkışmak hakikatin neresine denk düşer?

Saygılarımla..

Bu yazı da konu ile ilgili :

- [Siccin nedir? \(1\)](#)
- [Siccin ve İlliyyîn nedir? \(2\)](#)
- [Siccin nedir konusu ve Hakka Suresi \(3\)](#)

- [Hadisler ve ayet ile ilgili bir video](#)
- [Siccin nedir : Üzerinde 19 olan ne? \(4\)](#)